

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny–Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Hanna Bartkowiak

**2 Protokolant: prot. sąd. Katarzyna Szymanek**

**4przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Wilda w Poznaniu Renaty Głowackiej**

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2021 r.

sprawy **W. P. (1)**

oskarżonego z art. 160 § 1 kk w zw. z art. 160 § 3 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

**5od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu**

z dnia 16 listopada 2020 r., sygn. akt VI K 296/20

1. Utrzymuje wyrok w mocy w zaskarżonej części.
2. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 zł i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 180 zł.

Hanna Bartkowiak

<b>UZASADNIENIE</b>		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 289/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. <b>CZEŚĆ WSTĘPNA</b>		

**o.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 16 listopada 2020 r., sygn. akt VI K 296/20

**0.11.2. Podmiot wnoszący apelację**

# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# oskarżyciel posiłkowy

# oskarżyciel prywatny

# obrońca

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# inny

**0.11.3. Granice zaskarżenia**

**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

# na korzyść

# na niekorzyść

# w całości

# w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

**0.11.3.2. Podniesione zarzuty**

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

#### **0.11.4. Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

#### **2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

**0.12.1. Ustalenie faktów**

<b>0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.	W. P. (1)	<p>Fakt: Oskarżony w dniu 21 marca 2021 r. zwrócił się do firmy handlującej sprzętem marki T. o odpowiedź na pytanie dotyczące możliwości używania agregatu prądotwórczego w pomieszczeniach zamkniętych i otrzymał zwrotne pismo, że w sytuacji wyjątkowej i pod określonymi warunkami można użyć agregatu w zamkniętym pomieszczeniu. Natomiast zasadą jest brak możliwości używania takiego urządzenia w pomieszczeniu zamkniętym ponieważ jest to silnik spalinowy i grozi zaccadzeniem.</p> <p>Czyn: Nieumyślne narażenie B. S. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia poprzez uruchomienie w swoim domu przy ul.</p>		k. 220-221

		(...) w P. agregatu prądotwórczego, wytwarzając nim emisję tlenku węgla, który nieszczelnymi kanałami wentylacyjnymi przedostał się do piwnicy domu przy ul. (...).		
2.	W. P. (1)	Fakt: Oskarżony wg informacji na dzień 19 maja 2021 r. nie figuruje w kartotece karnej Krajowego Rejestru Karnego.  Czyn: Nieumyślne narażenie B. S. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia poprzez uruchomienie w swoim domu przy ul. (...) w P. agregatu prądotwórczego, wytwarzając nim emisję tlenku węgla, który nieszczelnymi kanałami wentylacyjnymi przedostał się do piwnicy domu przy ul. (...).		k. 241
<b>0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.	W. P. (1)	Fakt: Bezzasadna odmowa przywrócenia przez państwa S. dostaw	Wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 29 września 2017 r. w	k. 234-240

	<p>energii elektrycznej do miejsca zamieszkania oskarżonego W. P. (1)</p> <p>Czyn: Użycie przez oskarżonego agregatu prądotwórczego w związku z potrzebą zaopatrzenia się w energię elektryczną odciętą mu przez państwa S.</p>	<p>sprawie o sygn. XVII Ka 855/17</p>
--	---	---------------------------------------

### **0.12.2. Ocena dowodów**

<b>0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	<p>Korespondencja między oskarżonym a firmą handlową (...)</p>	<p>Wskazane dowody z dokumentów nie budziły wątpliwości pod względem autentyczności ale nie wnosiły żadnych nowych okoliczności do przedmiotowej sprawy. Firma zajmująca się sprzedażą agregatów prądotwórczych tego typu jak używany przez oskarżonego w inkryminowanym zdarzeniu wskazała na zakaz korzystania z nich w zamkniętych pomieszczeniach. Natomiast z odpowiedzi dodatkowej, że wyjątkowo agregat może działać w takich pomieszczeniach pod nieobecność w nim ludzi wcale nie można przyjmować, że jest to jedyny warunek do spełnienia. Podstawowym w takiej sytuacji obowiązkiem użytkownika jest zapewnienie szczelnej instalacji</p>

		odprowadzania spalin. Jak wynika z wiarygodnej części materiału dowodowego sprawy, oskarżony tego wymogu nie dopełnił.
	Karta karna oskarżonego z dnia 19 maja 2021 r.	Dowód z dokumentu ma charakter urzędowy i brak podstaw do podważania wynikającej z niego okoliczności.

<p><b>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b></p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
1.	Wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 29 września 2017 r. w sprawie o sygn. XVII Ka 855/17	Przedstawione Sądowi odwoławczemu orzeczenie nie miało znaczenia dla ustalenia istotnych w przedmiotowej sprawie faktów. Konfliktowa sytuacja między sąsiadami W. P. a państwem S. nie wymagała dodatkowego dowodowego wsparcia, gdyż wynikała już wyraźnie z innych przeprowadzonych dowodów. Była to zresztą okoliczność bezsporna. Natomiast dla kwestii wskazywanej przez oskarżonego, że złośliwie został odcięty od prądu powołany wyrok karny sądu II instancji nie był przydatny, gdyż sprawa dotyczyła innego zdarzenia, sprzed kilku lat, a przedmiotem były groźby karalne.

<p><b>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</b></p>	
--	--

Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Zarzut wspólny apelacji obrońcy i oskarżonego W. P. (1):            Obraza przepisów postępowania, mająca istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7 kpk, poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów, której wyniki nie znajdują oparcia we wskazaniach prawidłowego rozumowania i zasadach doświadczenia życiowego i uznanie za wiarygodne zeznań złożonych przez świadków A. C. (1) i J. S. (1), podczas gdy zeznania te są wewnątrznie sprzeczne, niekonsekwentne, ewoluują na poszczególnych etapach postępowania, jak również pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadka B. S.- w szczególności w zakresie, w którym świadkowie relacjonują, iż J. S. (1) informowała oskarżonego o tym, że uruchomiony przez niego agregat prądotwórczy powoduje emisję spalin do budynku przy ul. (...) w P. .</p>	<p># zasadny            # częściowo zasadny            # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Negując trafność oceny wartości dowodowej zeznań świadków A. C. (1) i J. S. (1) apelujący podnosili, że została ona dokonana przez Sąd Rejonowy wybiórczo, pobieżnie, niezgodnie z zasadami doświadczenia życiowego. Tezy te nie znajdują w ocenie Sądu odwoławczego racjonalnego potwierdzenia w treści zebranego w sprawie materiału dowodowego. Wymienione przez apelujących cechy można przypisać natomiast kreowanej w środkach odwoławczych ocenie dowodów,</p>		



gdzie głównym wyznacznikiem wiarygodności były twierdzenia oskarżonego i pewne fragmenty innych dowodów pasujące do jego wersji wydarzeń z dnia 19 marca 2019 r. Taki sposób podważania prawidłowości weryfikacji materiału dowodowego był już z założenia błędny i niezgodny z wymaganiami proceduralnymi odnośnie konstruowania zarzutu naruszenia art. 7 kpk. Wobec tego nie mógł doprowadzić do skutecznego wzruszenia oceny zaprezentowanej w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Apelujący oparli twierdzenia co do niewiarygodności dowodów oskarżenia na konflikcie istniejącym pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym i jego rodziną, który miałby w ocenie obrony stanowić przyczynę złożenia przez te osoby niezgodnych z prawdą oświadczeń. Tymczasem samo istnienie takiego konfliktu w żadnym razie niczego nie dowodzi, a trzeba pamiętać, że również oskarżony jest negatywnie nastawiony do państwa S., a to właśnie on, nie państwo S., jest żywotnie zainteresowany wynikiem tego procesu. Co więcej, wspomnieć trzeba, że J. S. (2) występujący w tej sprawie w roli pokrzywdzonego przestępstwem z art. 190 § 1 kk wycofał swój wniosek o ściganie za to oskarżonego, co świadczy o jego zdystansowaniu wobec sąsiada W. P. (1). Ponadto, Sąd II instancji ustosunkowując się do wytkniętych przez apelujących nieścisłości między depozycjami świadków A. C. i J. S. zeznających na różnych etapach procesu, stwierdził, że przedstawiony przez te osoby opis zdarzenia dotyczący istotnych elementów inkryminowanego zdarzenia, tj. dwukrotnego zadymienia pomieszczeń piwnicznych korelował

ze sobą wzajemnie, nadto znajdował dodatkowe potwierdzenie w zeznaniach funkcjonariuszki Policji A. W., dokumentacji z akcji straży pożarnej i wskazań obecnego przy oględzinach biegłego z zakresu pożarnictwa T. D.. Analiza treści zeznań każdego z tych świadków z osobna i zestawienie ich z innymi przeprowadzonymi dowodami nie potwierdziło by A. C. (1) czy J. S. (1) w sposób intencjonalny opisywały przebieg zdarzenia i czyniły to w sposób niezgodny z prawdą. Sąd Okręgowy w trakcie kontroli instancyjnej potwierdził pewnie niespójności w zeznaniach tych świadków lecz należało stwierdzić, że dopiero na rozprawie świadków dopytano o mniej istotne kwestie tj. dotyczące zwrócenia uwagi oskarżonemu na zadymienie. Natomiast wskazania obrony idealizujące sposób przesłuchania świadków w postępowaniu przygotowawczym dalekie są od rzeczywistości. A w tej konkretnej sprawie, dopiero szczegółowe zrelacjonowanie sekwencji zdarzeń na rozprawie pozwoliło logicznie wyjaśnić ten element stanu faktycznego, zgodnie z doprecyzowanymi wskazaniami tej dwójki świadków. Relacja A. C. (1) oraz J. S. (1) przedstawiona przed Sądem Rejonowym nie była sprzeczna, co więcej logiczna i jasna. O tym, że świadek A. C. kiedy słyszała matkę zwracającą uwagę oskarżonemu na dym udawała się do swojego domu, przekonuje dodatkowo ten szczegół, że jej wizycie w domu rodzinnym przy ul. (...) w P. towarzyszył 4 – letni synek. Byłoby wysoce nieodpowiedzialnym gdyby świadek A. C. zabierała małe dziecko zaalarmowana przez rodziców o zadymieniu w budynku. Wytknąć jedynie można Sądowi Rejonowemu, iż tych

różnic w zeznaniach świadków nie omówił w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, Należy bowiem oczekiwać, że w takim opracowaniu znajdzie się pełna ocena dowodów, a w tym wypadku wobec podniesionych zarzutów apelacyjnych wymagała ona uzupełnienia przez Sąd odwoławczy. To niewielkie niedopatrzenie nie miało jednak żadnego negatywnego wpływu na trafność dokonanej oceny poszczególnych dowodów, ponieważ te niespójności w zeznaniach świadków dotyczyły okoliczności ubocznej, nie mającej większego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd Okręgowy nie uznał też jako podstawy podważającej wiarygodność zeznań świadków A. C. i J. S. wskazanych przez obronę zeznań świadka B. S., który zaprzeczył aby oskarżonego informowali o zadymieniu, z tego powodu, iż nie był on obserwatorem tej sytuacji, odbywającej się na zewnątrz. Jak ustalono ponad wszelką wątpliwość, w tym czasie bowiem pokrzywdzony źle się czuł i był na parterze, w budynku. Reasumując, Sąd II instancji uznał, że obrona zainspirowana aby w oparciu o przedstawione różnice podważyć moc dowodową tych zeznań, czyniła to nieskutecznie. Wskazać przy tym trzeba, że podnoszony przez apelujących aspekt pozostawał bez znaczenia na przypisany oskarżonemu występki nieumyślnego spowodowania bezpośredniego zagrożenia dla życia i zdrowia B. S.. Oskarżonemu nie zarzucono umyślności w działaniu, a wobec braku wniesionego środka odwoławczego na jego niekorzyść, obowiązywał Sąd Okręgowy zakaz czynienia ustaleń mniej korzystnych niż w wyroku Sądu I instancji (art. 434 § 1 kpk). W związku

<p>z powyższym roztrząsana przez skarżących okoliczność de facto nie mogła przynieść ustalenia, że oskarżony wiedział o zadymieniu w sąsiednim budynku po użyciu agregatu prądotwórczego w swojej piwnicy, a mimo to po kilku godzinach załączył go ponownie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego orzeczenia w zakresie obejmującym pkt I zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu z art. 160 § 1 i 3 kk oraz uchylene rozstrzygnięć zawartych w pkt III i IV.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z uwagi na bezzasadność podniesionego zarzutu.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut wspólny apelacji obrońcy i oskarżonego W. P. (1): Obraza przepisów postępowania mająca istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów, której wyniki nie znajdują oparcia we wskazaniach prawidłowego rozumowania i zasadach doświadczenia życiowego, skutkującą bezpodstawnym uznaniem, iż dowód w postaci opinii biegłego kominiarza J. C. (1) świadczy o tym, że W. P. (1) nieumyślnie naraził pokrzywdzonego B. S. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, podczas gdy z</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>przedmiotowej opinii wynika zgoda odmienny wniosek, tj. że przyczyną przedostawania się spalin do budynku przy ul. (...) (gdzie znajdował się pokrzywdzony w dniu 19 marca 2019 r.) była nieszczelna instalacja wentylacyjna tego budynku wynikająca z jej wcześniejszego użytkowania oraz z samowolnego dokonywania jej przeróbek wbrew zasadom wiedzy technicznej.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W pierwszej kolejności Sąd odwoławczy nie zgadzając się z zarzutem stwierdził, iż przeprowadzona przez Sąd Rejonowy ocena dowodów była prawidłowa i uwzględniała w odpowiednim stopniu dyrektywy z art. 7 kpk, a więc zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Trzeba podkreślić, iż Sąd I instancji w treści uzasadnienia zaskarżonego rozstrzygnięcia wskazał wszystkie dowody, którym przyznał przymiot wiarygodności, a także wyodrębnił te, które na przypisanie takiej cechy nie zasługiwały. Nie zabrakło też w uzasadnieniu wskazania powodów, które wpłynęły na takie a nie inne ukształtowanie oceny zgromadzonych w sprawie dowodów. Sąd odwoławczy nie dostrzegł powodów, które przemawiałyby za tym by w jakikolwiek sposób podważać słuszność przedstawionej w uzasadnieniu wyroku oceny materiału dowodowego odnośnie przebiegu inkryminowanego zdarzenia. Można by jedynie oczekiwać od Sądu I instancji</p>		

większej skrupulatności w omawianiu dowodów, zwłaszcza tych które zawierały między sobą określone, wyjaśniane w toku rozprawy niespójności, do czego Sąd Okręgowy nawiązał już powyżej w pkt 3.1.

Odnosnie oceny dowodowej opinii biegłego z zakresu kominiarstwa J. C. (1) należało podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, że była to ekspertyza pełnowartościowa, jasna, fachowa i pełna. Obrona tych konkluzji w rzeczy samej nie podważała, oczekując jednak wyciągnięcia z niej innych, odmiennych wniosków dla oceny odpowiedzialności karnej oskarżonego. Zastosowany przez skarżących zabieg był jednak chybiony gdyż do rozważań z użyciem opinii biegłego J. C. apelujący przyjęli błędny tok ustaleń, pomijając zasadniczy przedmiot sprawy. Oskarżony i jego obrońca ukierunkowali swoje argumenty na wykazanie, że to właściciel nieruchomości przylegającej do domu zajmowanego przez oskarżonego dopuścił się zaniedbań w utrzymaniu przewodów kominowych i instalacji wentylacyjnej (samowolne przeróbki) i to właśnie spowodowało przedostawanie się niebezpiecznych gazów do wnętrza jego domu. Sąd II instancji uznał to za błędne i dlatego przy wykorzystaniu także innych, istotnych w tym zakresie dowodów przemilczanych przez skarżących, przeanalizował zaistniałą sytuację. Po pierwsze zatem należało stwierdzić jednoznacznie, że oskarżony użył agregatu prądotwórczego w swojej piwnicy, czego on sam zresztą nie kwestionował. Po drugie, na temat bezpieczeństwa przy używaniu tego urządzenia

w zamkniętym pomieszczeniu wypowiedział się biegły z zakresu pożarnictwa T. D.. Opinia tego eksperta nie pozostawiała żadnych wątpliwości, że zastosowany przez oskarżonego sposób odprowadzania spalin z agregatu prądotwórczego był nieprawidłowy, wręcz niedopuszczalny, gdyż występowały tam duże nieszczelności, a zabrudzona kratka wentylacyjna nie zapewniała wymaganej wymiany gazowej, przyczyniając się do wzmożonej produkcji trujących substancji. Oskarżony nie zadbał o to aby pozbyć się na zewnątrz gazów wydzielających się przy pracy generatora prądu. Nie zastosował się do głównej zasady bezpieczeństwa, że tego typu urządzenia nie mogą być używane w pomieszczeniach zamkniętych gdyż silnik agregatu wytwarza tlenek węgla i inne gazy, które są szkodliwe dla zdrowia ludzi (vide: instrukcja obsługi dowolnego agregatu tego typu jaki wystąpił w sprawie, k. 85). Po trzecie, kontynuując analizę postępowania oskarżonego należało rozważyć, czy mógł on przewidzieć przy zachowaniu odpowiedniej staranności, że emitowane przez agregat spaliny mogą dostać się do sąsiadującego budynku (zabudowa bliźniacza). W tym miejscu należało nawiązać do opinii biegłego z zakresu kominiarstwa, poruszanej w tym zarzucie. Z opinii tej, wzbogaconej materiałem zdjęciowym i nagraniem obrazu w przewodach kominowych wynika, że zestaw kominowy jest wspólny dla obu budynków przy ul. (...). Oskarżony nie udostępnił swojej grupy kominowej (4 przewody) i dlatego kontrola przewodów kominowych objęła te przypadające na budynek przy ul (...), stwierdzając nieszczelności wskutek użytkowania. Podczas

próby dymowej mistrz kominiarski stwierdził, że przez przewód nr 7 usytuowany w piwnicy oskarżonego dochodzi do wymiany powietrza przez sąsiadujący z nim badany przewód wentylacyjnym nr 3, przez który doszło do emisji tlenku węgla do pomieszczeń przy piwnicznych przy ul. (...). To bardzo istotne stwierdzenie, całkowicie pomijane przez skarżących. Tymczasem z powyższych badań należało wywnioskować, że oskarżony nie tylko nie zainteresował się czy nie występują nieszczelności w prowizorycznie skonstruowanej instalacji odprowadzania spalin w samej piwnicy ale także zaniechał zbadania czy przypadające mu przewody kominowe, którymi spaliny miały być usuwane do atmosfery są szczelne i nie przedostaną się do budynku sąsiedniego. Skoro oskarżony zdecydował o użyciu urządzenia wytwarzającego trujące spaliny to na nim właśnie ciążył obowiązek zadbania by substancje te nie wydostały się z powodu np. nieszczelności we wspólnym kominie do sąsiedniego budynku. Obowiązku tego W. P. (1) niestety nie wypełnił, w sposób zawiniony stwarzając bezpośrednio niebezpieczeństwo dla życia osoby znajdującej się w pomieszczeniu piwnicznym przy ul. (...). W związku z powyższym, to nie zachowanie mieszkańców budynku przy ul. (...) w P. pozostawało w związku przyczynowo-skutkowym ze stwierdzonym stanem zagrożenia bezpieczeństwa życia. Te osoby nie miały nic wspólnego z produkcją trujących gazów przy używaniu agregatu prądotwórczego. Przeróbka przewodu wentylacyjnego z dymowego, nie stwarzała takiego zagrożenia (vide: przesłuchanie J. C. na rozprawie



<p>w dniu 16 listopada 2020 r., k. 174v), a przegląd kominiarski ze stycznia 2019 r. nie wykazywał nieprawidłowości wymagających pilnego usunięcia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego orzeczenia w pkt I poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu z art. 160 § 1 i 3 kk oraz uchylenie rozstrzygnięć zawartych w pkt III i IV.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do uwzględnienia powyższego wniosku z uwagi na całkowitą niezasadność omówionego zarzutu. Przeprowadzona przez Sąd Rejonowy ocena dowodu w postaci opinii biegłego z zakresu kominiarstwa była prawidłowa i odpowiednio uwzględniała dyrektywy z art. 7 kpk. Nie było więc powodów by w toku postępowania odwoławczego ingerować w treść zaskarżonego orzeczenia.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3.3.</p>	<p>Zarzut wspólny apelacji obrońcy i oskarżonego W. P. (1): Obraza przepisów postępowania mająca istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów, której wyniki nie znajdują oparcia we wskazaniach prawidłowego rozumowania i zasadach doświadczenia życiowego i uznanie, że z zeznań świadka J. S. (2) wynika, że W. P. (1) nieумыślnie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>naraził pokrzywdzonego B. S. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, podczas gdy z przedmiotowych zeznań wynika, że świadek wraz z pokrzywdzonym co najmniej w istotnym stopniu sami zwiększyli niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia B. S. w szczególności poprzez udanie się do zadymionej piwnicy, do której miały docierać spaliny emitowane przez agregat prądotwórczy znajdujący się w budynku przy ul. (...) w P. i przebywanie w tym pomieszczeniu – mimo panującego tam zadymienia i zapachu spalin – przy jednoczesnym braku jego wywietrzenia.</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut okazał się niezasadny. Widoczne w nim stronnicze spojrzenie na kwestionowane elementy dowodowe nie pozostawia wątpliwości, że apelujący nie uwzględniają wszystkich aspektów sprawy. Obiektywnie natomiast ocenił zaistniałą sytuację Sąd Rejonowy, prawidłowo ustalając kto i dlaczego znalazł się w zadymionych pomieszczeniach. Pokrzywdzony B. S. został zaskoczony wydobywającym się dymem, natychmiast zaalarmował pozostałych mieszkańców. Powtórne wejście do piwnicy gdy znów zauważono zadymienie nie trwało długo. Ponadto, czego nie dostrzegają autorzy apelacji, panowie B. i J. S. (2) widzieli i czuli zadymienie nie wiedząc o obecności bezwonnego czadu, zwanego potocznie „cichym zabójcą”. Jediną osobą, która stan zagrożenia stworzyła i powinna</p>		

zdawać sobie sprawę z powagi sytuacji był oskarżony W. P. (1).		
Wniosek		
Zmiana zaskarżonego orzeczenia w pkt I poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu oraz uchylenie rozstrzygnięć zawartych w pkt III i IV.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Brak podstaw do uwzględnienia powyższego wniosku z uwagi na całkowitą niezasadność omówionego zarzutu. W badanej sprawie nie zaistniały żadne wątpliwości, które należałoby rozstrzygnąć na korzyść podsądnego. Wobec tego obiektywnie rzecz biorąc nie było powodów by w jakikolwiek sposób ingerować w orzeczenie Sądu Rejonowego, które było całkowicie słuszne i prawidłowe.		
Lp.	Zarzut	
3.4.	Zarzut wspólny apelacji obrońcy i oskarżonego W. P. (1): Błędne ustalenia faktyczne przyjęte za jego podstawę i mające istotny wpływ na jego treść, a to poprzez uznanie, iż uruchomienie przez W. P. (1) agregatu prądotwórczego w budynku przy ul. (...) w P. pozostaje w bezpośrednim związku przyczynowo-skutkowym z narażeniem B. S. na niebezpieczeństwo utraty życia, gdy tymczasem na gruncie aktualnie obowiązującej w judykaturze koncepcji obiektywnego przypisania skutku, taki związek nie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>istnieje, albowiem to nie naruszenie przez oskarżonego reguły postępowania z dobrem prawnym (uruchomienie agregatu prądotwórczego w zamkniętym pomieszczeniu) spowodowało zagrożenie dla dobra prawnego w postaci życia i zdrowia B. S. przebywającego w innych niż budynek, gdzie uruchomiony był agregat, lecz nieszczelność instalacji wentylacyjnej w budynku przy ul. (...) w P. spowodowana jej samowolnymi przeróbkami wbrew zasadom wiedzy i sztuki fachowej przez właścicieli tego budynku (czyli rodzinę pokrzywdzonego).</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Przedmiotowy zarzut stanowił właściwie powtórzenie omówionego już wcześniej w pkt. 3.3 zarzutu błędnej oceny dowodu w postaci opinii biegłego z zakresu kominiarstwa J. C.. Jest to ważne, gdyż zarzut odwoławczy błędu w ustaleniach faktycznych nie może polegać wyłącznie na polemice z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez sąd. Może być on słuszny tylko wówczas, gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Zarzut ten nie może sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu, wyrażonymi w uzasadnieniu wyroku, lecz do wykazania, jakich mianowicie konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału</p>		

dowodowego, a co więcej, wskazywać musi na merytoryczną niesłuszność wniosków sądu I instancji wyprowadzonych z określonego materiału dowodowego (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2019 r., I DO 39/19, Legalis nr 2236775). Wbrew temu co podali skarżący, miarodajny materiał dowodowy rozważany kompleksowo dawał wystarczające podstawy do przyjęcia, że narażenie na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia mieszkańca budynku przy ul. (...) powstało na skutek użycia agregatu prądotwórczego w pomieszczeniu zamkniętym bez hermetycznego systemu odprowadzania spalin. Powtórzyć tu mocno trzeba raz jeszcze, że opinię biegłego z zakresu kominiarstwa, na którą powoływał się zwłaszcza obrońca, słusznie została przez organ orzekający powiązana z opinią biegłego z zakresu pożarnictwa oraz okolicznościami faktycznymi wynikającymi z pozostałych wiarygodnych dowodów, a nie mogła być ona oceniana w pełnym oderwaniu od nich. Taka ocena dowodu z opinii biegłych doprowadziła natomiast ten Sąd do logicznego i racjonalnego wniosku, że oskarżony popełnił zarzucone mu przestępstwo narażając człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia. Nie było więc żadnych podstaw by zaaprobować twierdzenia apelujących budujących odmienną przyczynę powstania stanu narażenia, niezależną od zachowania się oskarżonego.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego orzeczenia w pkt I poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu z art. 160 § 1 i 3 kk oraz

# zasadny

# częściowo zasadny

uchylenie rozstrzygnięć zawartych w pkt III i IV.	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Brak podstaw do uwzględnienia powyższego wniosku z uwagi na całkowitą niezasadność omówionego zarzutu. Ustalenia faktyczne dotyczące osoby odpowiedzialnej za powstały stan narażenia były prawidłowe i oparte na wiarygodnym materiale dowodowym. Nie było więc powodów by w jakikolwiek ingerować w treść zaskarżonego orzeczenia.		
Lp.	Zarzut	
3.5.	Zarzut wspólny apelacji obrońcy i oskarżonego W. P. (1): Błędne ustalenia faktyczne, przyjęte za jego podstawę i mające istotny wpływ na jego treść, a to poprzez uznanie, że W. P. (1) zrealizował znamiona strony podmiotowej przypisanego mu czynu zabronionego, w szczególności, że przewidywał albo mógł przewidzieć, że spaliny emitowane z pracującego agregatu prądotwórczego przedostaną się do sąsiedniego budynku przy ul. (...) w P., w którym przebywał B. S., gdy tymczasem na gruncie zebranego w sprawie materiału dowodowego – oskarżony nie miał nawet możliwości przewidzenia takiego stanu rzeczy, albowiem mógł nie wiedzieć o nieszczelności instalacji wentylacyjnej przynależnej do budynku przy ul. (...) wywołanej jej nieprawidłowym użytkowaniem i przeróbkami dokonanymi wbrew zasadom wiedzy i sztuki fachowej, skutkującej pobieraniem powietrza z	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	instalacji przynależnej do budynku, w którym zamieszkiwał pan W. P. (1).	
Zwięzłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut nie spotkał się z aprobatą Sądu II instancji. Przynajmniej jedno z założeń wymaga, że wywody apelujących na temat błędnej oceny zachowania oskarżonego, jego zawinienia, zasadzają się na subiektywnie przyjętych przez nich założeniach. Z tymi zagadnieniami Sąd Okręgowy zmierzył się zaś już przy okazji zarzutów poprzednio omówionych. Bazując zatem na prawidłowo poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleniach faktycznych należało stwierdzić, że należycie organ ten wykazał wypełnienie przez podsądnego W. P. znamion strony podmiotowej nieumyślnego występkę z art. 160 § 3 kk i narażenia na niebezpieczeństwo utraty życia. Należy tu wskazać dla przypomnienia, że przestępstwo to można przypisać oskarżonemu, gdy nie ma on zamiaru narażenia człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, ale do narażenia takiego dochodzi w wyniku niezachowania wymaganej w danych okolicznościach ostrożności, w sytuacji, w której narażenie człowieka przewidywał lub, obiektywnie biorąc, mógł przewidzieć. Narażenie na niebezpieczeństwo nie oznacza pewności wystąpienia uszczerbku dla określonego dobra, ale jedynie prawdopodobieństwo uszczerbku – z którego sprawca musi sobie zdawać sprawę (zob. H. Kuczyńska, glosa..., Palestra 2012, nr 7–8, s. 130 i n.). Sąd I instancji bezbłędnie		

ocenił tu zachowanie oskarżonego, wykazując jego winę nieumyślną. Zostało także właściwie wytypowane znamię bezpośrednio realnie grożącego niebezpieczeństwa, przez co należy rozumieć, iż w sytuacji przez sprawcę już stworzonej, a więc bez dalszej akcji z jego strony, istnieje duże prawdopodobieństwo nastąpienia w najbliższej chwili wymienionych skutków. Oskarżony W. P. (1) włączył agregat prądotwórczy bez zapewnienia usuwania szkodliwych dla życia substancji na zewnątrz budynku. Nieszczelności w prowizorycznie stworzonym systemie odprowadzania spalin oraz nieszczelności w zestawie kominowym użytkowanym wraz z przylegającym budynkiem, stwarzały realne i bezpośrednie niebezpieczeństwo zatrucia mieszkańca z ul. (...) B. S. przedostającym się przez nieszczelne kanały wentylacyjne tlenkiem węgla.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego orzeczenia w pkt 1 poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu oraz uchylenie rozstrzygnięć zawartych w pkt III i IV.

# zasadny  
# częściowo zasadny  
# niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Brak podstaw do uwzględnienia tego wniosku z uwagi na całkowitą niezasadność omówionego zarzutu. Ustalenia faktyczne dotyczące przyczyny spowodowania przez oskarżonego z winy nieumyślnej bezpośredniego narażenia człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo



<p>utrąty życia były prawidłowe i oparte na wiarygodnym materiale dowodowym. Nie było więc powodów by w jakikolwiek sposób ingerować w treść zaskarżonego orzeczenia.</p>		
Lp.	Zarzut	
3.6.	<p>Zarzut wyselekcjonowany z apelacji oskarżonego: Błędne ustalenia w oparciu o treść opinii biegłego z zakresu pożarnictwa co do drożności kratki wentylacyjnej, poziomu stężenia Co w pomieszczeniu gdzie przebywał B. S., faktu wpięcia agregatu w uszkodzony komin należący do (...) 6o.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Oskarżony nie przekonująco przywoływał pewne wskazania z wybranych przez siebie dowodów, chcąc doprowadzić do uwolnienia go od odpowiedzialności karnej za przypisany mu czyn. Temat drożności zaklejonej kratki wentylacyjnej w piwnicy budynku przy ul. (...) pozostawał bez znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy gdyż, jak stwierdził biegły z zakresu pożarnictwa dokonując oględzin miejsca, kratka ta nie była wówczas używana.</p> <p>Kwestia braku zatrucia B. S. tlenkiem węgla nie wymagała także szerszego odniesienia się, skoro jak tu powyżej wyłożono, znamię przestępstwa z art. 160 kk stanowi narażenie na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, a opinia biegłego z zakresu pożarnictwa uwzględniając zbadane</p>		

przez strażaków stężenie CO w granicach 400ppm, wyraźnie wskazała, że w związku z tym istniało niebezpieczeństwo utraty życia dla osoby znajdującej się na najniższym poziomie budynku przy ul. (...).

Należało też zakwestionować twierdzenie oskarżonego oparte na własnej tylko interpretacji opinii biegłego kominiarza J. C. (1), że przeróbki wentylacji (...) 62 powodowały zasysanie powietrza z wentylacji (...) 60, gdyż co innego na temat przeróbek wynika z treści opinii i wypowiedzi biegłego na rozprawie przed Sądem I instancji. Należy też podkreślić, że dowolnie skarżący twierdzi, że to z powodu niesprawności wentylacji (...) 62 doszło do zdarzenia. Materiał dowodowy pokazuje, że stan zagrożenia stworzył oskarżony używając agregatu prądotwórczego ignorując zasady bezpieczeństwa i nie zapewniając należytego tj. hermetycznego odprowadzenia produktów spalania.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu popełnionego na szkodę B. S..

# zasadny  
# częściowo zasadny  
# niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Brak podstaw do uwzględnienia powyższego wniosku z uwagi na całkowitą niezasadność omówionego zarzutu. Skarżący dowolnie przedstawiał pewne tylko okoliczności sprawy, nie zdołał jednak podważyć niekorzystnych dla

<p>siebie faktów ustalonych przez Sąd Rejonowy, które były decydujące dla przypisania mu odpowiedzialności karnej za zarzucany mu czyn karalny.</p>		
Lp.	Zarzut	

<p><b>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b></p>	
1.	
Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
<p><b>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</b></p>	
<p><b>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</b></p>	
<p><b>0.11.</b></p>	Przedmiot utrzymania w mocy
<p>Utrzymanie w mocy zaskarżonej części wyroku, tj. w zakresie przypisania oskarżonemu przestępstwa z art. 160 § 1 i 3 kk. - w całości.</p>	
Związłe o powodach utrzymania w mocy	
<p>Kontrola instancyjna potwierdziła zasadność wyroku skazującego, tak co do sprawstwa i winy, jak też wymiaru kary za przypisane W. P. przestępstwo. Całość zaskarżonej części wyroku pozostała bez zmian gdyż nie stwierdzono żadnych uchybień procesowych ze strony Sądu Rejonowego przy ocenie zgromadzonych sprawie dowodów ani, w konsekwencji, przy dokonywaniu ustaleń faktycznych będących podstawą wyrokowania. Nowa okoliczność dotycząca osoby sprawcy, tj. zmiana statusu podsądnego w chwili orzekania na osobę niekaraną ostatecznie nie wpłynęła na obniżenie wymiaru kary. Jakkolwiek karalność za przestępstwa stanowi okoliczność obciążającą tym niemniej podlega ona stopniowaniu. W tym zaś konkretnym przypadku</p>	

<p>poprzednie skazanie oskarżonego dotyczyło drobnego występku sprzed kilku lat, o innej kwalifikacji i w efekcie nie rzutowało znacząco na wymiar kary. Natomiast wybór rodzaju i wysokości kary orzeczonej przez Sąd Rejonowy wynikał z oceny bardzo wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, ze stosunkowo poważnego jego zawinienia, gdzie decydując się na lekkomyślne użycie agregatu prądotwórczego w zamkniętym pomieszczeniu nie zapewnił on odpowiednio szczelnej instalacji odprowadzenia spalin. Jego zachowanie godziło w dobro najwyższej wartości tj. życie i zdrowie człowieka, wobec którego kara 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem nieodpłatnych, kontrolowanych prac na cele społeczne w żadnym wypadku nie razi swoją surowością. Nie stwierdzono przy tym przesłanek z art. 439 bądź 440 kpk zezwalających na ingerencję w tenże wyrok z urzędu.</p>	
<p><b>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</b></p>	
	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<p><b>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</b></p>		
<p><b>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</b></p>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
<b>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</b>		
<b>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</b>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
<b>6. Koszty Procesu</b>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	<p>Zgodnie z art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego wniesionego przez oskarżonego ma on obowiązek ponieść koszty procesu. Koszty te zgodnie z art. 616 § 1 kpk obejmują: koszty sądowe, na które składają się wydatki poniesione przez Skarb Państwa w toku postępowania oraz opłaty.</p> <p>Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze. Na koszty te w tej konkretnej sprawie składa się zryczałtowana opłata (20 zł) za doręczenie wezwań i innych pism, co wynika z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z</p>

2013, poz. 663 ze zm.). Drugim składnikiem tych kosztów określonym w wyroku kwotowo jest opłata za II instancję (180 zł). Jej wysokość określono na podstawie zaś art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.)

Sąd Okręgowy nie znalazł przy tym podstaw z art. 624 § 1 kpk, uzasadniających zwolnienie oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych wygenerowanych w postępowaniu apelacyjnym. Sytuacja materialna oskarżonego oraz jego możliwości zarobkowe nie dawały bowiem powodów do uznania, że uiszczenie tych niewielkich kwotowo należności pociągałoby za sobą niemożność zaspokojenia przez oskarżonego jego podstawowych potrzeb życiowych.

**7. PODPIS**

Hanna Bartkowiak